

16 И смыслихъ дѣла та Господна коѣто говореше: **И** ѿвѣстихъ оубо е кржстиль съ вода, а вѣще да се кржстите съ Дхъ стѣи.

17 Понѣже прочее Бгъ имъ даде равенъ дѣръ, каквѣто и намъ, защото повѣроваха въ Гдѣа нашего Исуса Хртѣ, кой бѣхъ азъ да можемъ да забранимъ Бгѣа;

18 Като чѣха това мжкнаха, и прославляваха Бгѣа, и говореха: прочее и на тѣзичнищъ те е дѣлъ Бгъ покааніе за животъ.

19 И онѣа щото се бѣха распржсѣли ѿ гонѣніе то, коѣто бѣде при оубиеніе то Стефаново, проидоха дори до Финікіа и Купръ и Антиохіа, и никомъ не проповѣдѣваха слово Бжїе, но токмъ на **И**удѣе те.

20 Но нѣкои ѿ нихъ, кои то бѣха Купране и Күринѣане, като вѣззоха во Антиохіа, говореха на Вллине те, и благовѣстѣваха Гдѣа Исуса.

21 И бѣше ржкѣ та Господна съ нихъ: и много множество повѣроваха и ѿбжрнѣхасе ко Гдѣу.

22 И доиде за нихъ въ оубиѣнїе те на цѣрква та коѣто бѣше во Иерусалимъ, и пратиха Варнава да иде дори до Антиохіа.

23 Който като доиде и

видѣ Божїа та благодѣть, зарадовасе, и подканеше сички те да се джржѣтъ цжржстѣ за Гдѣа со сичко то си сѣраце.

24 Защото бѣше мжжъ блѣгъ и пжленъ съ Дхѣа стѣа и съ вѣра, и много народъ ѿбжрнѣ ко Гдѣу.

25 И излѣзе Варнава въ Тарсъ да трѣси Сѣвла, и като го намери, доведе го въ Антиохіа.

26 И цѣла година се собираща съ (тамошна та) цѣрква, и много народъ надчиха, и во Антиохіа пѣрво начнаха да се именѣватъ оубченищъ те хрїстиане.

27 И въ тѣа дни слѣзоха ѿ Иерусалимъ прорѣщъ во Антиохіа.

28 И станѣ единъ ѿ нихъ име то мѣ Ягавъ, и пророчествова чрѣзъ Дхѣа, щото бѣде глѣдъ посичка та землѣ, който и бѣде во врѣме то на-Клавдіа Кесара.

29 Затова оубченищъ те ѿпредѣлиха (по междѣси) да прѣтѣтъ поможь, сѣкой ѿ нихъ спорѣтъ сила та си, на онѣа брѣтїа кои то живѣха во **И**удѣа:

30 Коѣто и направиха, защото пратиха (онѣа щото собрѣха) на старѣишинщъ те, чрѣзъ ржкѣ та Варнавова и Сѣвлова.